

บวชแก้บน

ป. อินทรมหาณี

★
หัตถนิยายสามเกลอ
จนานแท้และหาอ่านยาก
แบบปกอนุรักษนิยมเดิม
ไว้ทั้งหมด เหมาะสำหรับ
สะสมและอ่าน
เพื่อช้อนจำนในอดีตร
★

ตัวอย่าง

ประพันธ์สาส์น

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือชีวิต

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ศาลาโกกเทก

ตอน

บวชแก้บน

ผ. อิมหงวน/๕๗.

บวชแก้บน

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลาศิัย สิทธิธัญกิจ

ที่ปรึกษากองทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจันต์ ปัญจพรรค์,
ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ตีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๖ ใน ศาสดาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

บวชแก้บน. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.
72 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-07-5

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย
กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๙๙
โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๙๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปลน พรินต์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา กระเน กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิธ จิระเมธากุล,
บุญเลิศ สี่อุไรย์, วีรชัย ศรีเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาทร เศรษฐาภา
บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พลสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิมมนงค์
ภาพปก : อาภรณ์ อินทรปาลิต รูปเล่ม : พิสิษฐ์ ศรีสวัสดิ์ พิสูจน์อักษร : ยาใจ เดตาไพย

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงบั้นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาสซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ดวงศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลนิจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ดวงศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิม คือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโกหก’

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุมเนื้อหอม, คดีหลอกเด็ก, ไปโลกันตร์
จะเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พระพงศ์ ตามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านมาหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ภายใน ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอรรถรยภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรักโศกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องมีขึ้นต้นเร้าใจบุชชาความเที่ยง
ธรรมแบบลูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เสือดำ, เสือใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
ดร.ดิเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพากุล

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถนิยายสามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๙๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกันมาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้อ่านคลายความเคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นเสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาว่าสามสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทรปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ดวงกมล ของนายกิมทรวง แซ่แต้ และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวลานั้นนายสุพลเป็นผู้จัดพิมพ์ (ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะว่า รากาเยา เบาสมองนี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าบทนำ กวีโวหาร ตอบจดหมายแฟน ๆ เรื่องราวต่างแบบมนตราเร่ นิยายสั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอเล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ) โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็นกำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบฟ็อกเก็ตบุ๊ก เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรपालิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรपालิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรपालิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรपालิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนาจะได้อ่านงานเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรपालิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

สำหรับผู้อ่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานชิ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้วรรณธ
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนทรสนาน และเปี่ยมด้วย
วรรณธ เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาภรณ์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสັນให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
ตามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศาลาโกหก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๐๖

ตอนสายวันนั้นฝนตกพรำ

สี่สหายออกจากบ้าน “พัชรารมณ์” นั่งรถคาติลแล็คเก็งซึ่งขับโดยเจ้าแห้วโซเฟียร์ขึ้นยอดมุ่งตรงไปยังโรงแรมสี่สหาย และหลังจากนั้นสักครู่หนึ่งเจ้าคุณปัจจนึกฯ จึงขับรถคอตจ์เก็งของท่านไปจากบ้าน “พัชรารมณ์” เพื่อนำเงินสด ๕๐๐,๐๐๐ บาทไปเข้าบัญชีของท่านที่ธนาคาร “สี่สหาย”

ท่านเจ้าคุณขับรถไปตามลำพัง เงินสด ๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นธนบัตรใบละ ๑๐๐ บาทล้วนๆ บรรจุอยู่ในห่อกระดาษสีน้ำตาลมีเชือกผูกมัดไว้เรียบร้อย เงินจำนวนนี้ ท่านเจ้าคุณปัจจนึกฯ ได้จากการขายที่ดินของท่านแห่งหนึ่ง แต่ผู้ซื้อไม่คุ้นเคยกับท่าน ถึงแม้ว่าจะเป็นข้าราชการชั้นพิเศษก็ตาม ท่านเจ้าคุณขอให้จ่ายเงินสดให้ ท่านปฏิเสธไม่รับเช็คอย่างเด็ดขาด เพราะท่านโดนเช็คเต็งและเช็คสปริงมามากต่อมากแล้ว แม้กระทั่งเพื่อนฝูงบางคนที่

เคยไว้เนื้อเชื่อใจที่จ่ายเช็คสปริงให้ท่าน

ออกมาพ้นบ้าน “พัชรารภณ์” เจ้าคุณปัจจนึกก็ บังคับรถเลี้ยวขวามือ แล่นไปตามถนนสุขุมวิทเข้ามาใน เมืองท่ามกลางความสับสนของยวดยานที่แล่นขวักไขว่ไป มาตลอดเวลา เงินสด ๕๐๐,๐๐๐ บาทเท่ากับรางวัล ล็อตเตอรี่ที่หนึ่งวางอยู่บนเบาะตอนหน้ารถทางซ้ายของท่าน

ฝนยังคงตกพรำอยู่ทำให้ถนนลื่น ท่านเจ้าคุณจำ ต้องขับรถด้วยความระมัดระวังใช้ความเร็วเพียง ๓๐ ไมล์ ต่อชั่วโมงปล่อยให้พวกนักขับรถตื่นผีตื่นปีศาจทั้งหลาย แสงขึ้นหน้าท่านไปตามลำดับ บ้างก็ญาติผู้ใหญ่กำลังเจ็บ หนัก บ้างก็จะรีบไปเข้าคุก หือตะบึงแข่งตะพึด แม้แต่ ทางม้าลายก็ไม่ยอมหยุด ไม่คำนึงถึงชีวิตและความปลอดภัย ของประชาชนคนเดินถนน

อย่างไรก็ตามถึงแม้เจ้าคุณปัจจนึกฯ จะขับรถอย่าง ระมัดระวัง อุบัติเหตุก็เกิดขึ้นแก่ท่านจนได้

ชายชราชาวจีนในวัย ๖๐ ปีคนหนึ่งวิ่งข้ามถนน ซึ่งไม่ใช่ทางข้าม และตัดหน้ารถออกจู่ๆ ในระยะกระชั้นชิด ท่านเจ้าคุณตกใจหักพวงมาลัยหลบไปทางขวาและเบรค จนตัวโก่งแต่ถึงกระนั้นกันชนหน้ารถก็ชนชายชราผู้น่า

ส่งสารกระเด็นไปไกลราว ๓ เมตรนอนหงายเหยียดยาวอยู่บนถนนคอนกรีต

ไทมมุง จินมุง ฝรั่งมุงวิ่งเข้ามามุงดูด้วยความตื่นเต้นสนใจ เจ้าคุณป้าจนี้กฯ ตกใจจนลืมนึกถึงเงินครึ่งล้านของท่าน ท่านรีบเปิดประตูก้าวลงจากรถ ตรงไปที่คนเจ็บด้วยความห่วงใย

ตำรวจจราจรคนหนึ่งซึ่งจักรยานยนต์ผ่านมาพอดี จึงหยุดรถและรีบลงจากรถวิ่งมาyingที่เกิดเหตุ

“ท่านชนเขาหรือครับ” นายสิบตำรวจโทร่างใหญ่กล่าวถามท่านเจ้าคุณอย่างนอบน้อมตามนิสัยของเขา

“เปล่า หลานชายฉันไม่ได้ชนหรอก แต่รถของฉันมันชนเขา”

ผู้บังคับหมู่จราจรสะกึ่งเล็กน้อย

“ถูกละครับผมหมายถึงรถของท่าน ท่านขับเองหรือครับ”

“จ๊ะ ฉันขับเอง ค่อยๆ ย่องมาด้วยซ้ำไป แต่นายคนนี้วิ่งตัดหน้ารถฉันในระยะใกล้ชิด ช่วยกันหน่อยซีหลานชาย อุ้มเขาไปขึ้นรถฉัน ฉันจะรีบพาเขาไปส่งโรงพยาบาลตำรวจ”

ตำรวจจราจรกับพลเมืองที่สองสามคนได้ช่วยกัน
อุ้มชาวจีนในวัยชราผู้นั้นขึ้นไปบนรถคอกซ์เก๋ง เมื่อท่าน
เจ้าคุณขึ้นไปนั่งประจำที่คนขับท่านก็ใจหายวาบเพราะห่อ
เงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทของท่านได้อันตรธานไปเสียแล้ว

นายสิบตำรวจโทจราจรผู้นั้นกล่าวกับเจ้าคุณปัจจุบันนี้
ว่า

“พาคนเจ็บไปโรงพยาบาลเถอะครับ ผมจะชี้รถตาม
ท่านไป”

ท่านเจ้าคุณก๊นน้ำลายเอือก ใบหน้าของท่านซีด-
เผือกเหมือนแผ่นกระดาษ

“ประเดี๋ยวก่อนหลานชาย เงินของฉันห้าแสนบาท
เอาห่อกระดาษไว้ วางไว้บนเบาะรถตรงนี้หายไปแล้ว ตอน
ที่ฉันลงไปดูคนเจ็บ”

ตำรวจจราจรหน้าตื่น

“เงินของท่านห้าแสน...”

“ใช่ ฉันกำลังจะนำมันไปเข้าเบงก์ของฉัน โดย...
ฉันตายแน่ เงินตั้งครึ่งล้านไม่ใช่เงินเล็กน้อย”

นายสิบตำรวจโทร่างใหญ่ผละจากรถคอกซ์เก๋ง ไข
สายตาตรวจดูบรรดาไทยมุงและจีนมุงทั้งหลาย ก็ไม่ปรากฏ

ว่าใครหิวห่อเงินครึ่งล้าน ในที่สุด เขาก็เดินเข้ามาหาเจ้าคุณปัจจุบันนี้ๆ แล้วกล่าวว่า

“พาคนเจ็บไปส่งโรงพยาบาลก่อนเถอะครับ แล้วไปแจ้งความให้ตำรวจท้องที่ทราบรวมสองเรื่องด้วยกันคือ ท่านขับรถชนชาวจีนผู้นี้และเงินสดของท่านห้าแสนที่อยู่ในรถหายไป”

ท่านเจ้าคุณทำหน้าเหมือนกับจะร้องไห้

“แล้วฉันมีหวังจะได้เงินคืนไหมหลานชาย”

“ผมเรียนท่านไม่ถูกหรือครับ แต่ตำรวจคงจะใช้ความพยายามจนสุดความสามารถ เพื่อติดตามหาตัวมือมืดที่ฉกเอาเงินของท่านไป แหม-เงินมากเสียด้วย”

“ก็นั่นละซี โห-ฉันเคราะห์ร้ายอะไรอย่างนี้”

เจ้าคุณปัจจุบันนี้ๆ กลับมาบ้าน “พัชรภรณ์” ในเวลา ๑๑.๐๐ น. เศษ ซึ่งหมายความว่า ท่านได้นำคนเจ็บไปส่งโรงพยาบาลและไปแจ้งความให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรับทราบแล้ว ที่ท่านขับรถชนชาวจีนชราอันเป็นเหตุสุดวิสัย เนื่องจากคนเจ็บวิ่งตัดหน้ารถในระยะกระชั้นชิด และท่านได้แจ้งให้ตำรวจรับทราบในเรื่องเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทของท่านที่

หายไปด้วย

เพราะท่านเจ้าคุณเป็นนายทหารผู้ใหญ่มียศพลเอก เป็นผู้ที่มีเกียรติ และมีฐานะสูง ตำรวจจึงไม่ได้ควบคุมตัว ท่านไว้ในข้อหาจับบรรณชนคน ส่วนคนเจ็บนั้นแพทย์ของโรงพยาบาลตำรวจรับรองว่าได้รับบาดเจ็บไม่มากนัก ที่สิ้นสติ สลบไปก็เพราะความตกใจในประสบการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านเจ้าคุณรับรองกับตำรวจว่า ท่านยินดีออกเงินค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลให้ทั้งหมด และจะจ่ายเงินค่าทำขวัญให้จำนวนหนึ่ง

เมื่อเจ้าคุณป๊อจนี้ฯ กลับมาบ้าน “พัชรารมณ์” ท่านก็เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้สืนางกับเจ้าหนุ่มรูปหล่อทั้งสี่คน และคุณหญิงวาทพิง ทุกคนต่างแสดงความวิตกเป็นทุกข์อย่างยิ่ง เกรงว่าเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทจะสูญไม่คืน

“แน่จริงๆ เจ้าคุณ เงินตั้งครึ่งล้านไม่ใช่เล็กน้อยนะคะ ดิฉันนะนึกเขมนั่นนัยน์ตาขามาตั้งแต่เช้าแล้ว ในที่สุดก็มีเรื่องจริงๆ อย่าพึ่งก่อกลุ่มออกกลุ่มใจให้มากเลยคะอาจจะได้คืนก็ได้ แม่นันโทรฯไปที่โรงแรมหน้อยชี่ บอกให้เจ้าสี่คน กลับมาบ้านเดี๋ยวนี้ จะได้ปรึกษาหารือกับท่านเจ้าคุณเกี่ยวกับเงินห้าแสน ถ้าไม่ได้ละก็อ้ายที่เดียว”

ลูกชายของนิกรพูดเสริมขึ้น

“ความจริงคุณตาน่าจะเชิญผมหรือพวกเราคนใดคนหนึ่งไปเป็นเพื่อนด้วย เงินตั้งครึ่งล้านไม่น่าจะเอาไปตามลำพังนี้ครับ”

เจ้าคุณปัจจุบันก็ฯ ถอนหายใจเฮือกใหญ่

“ตาเคยเอาเงินสดไปเข้าบัญชีบ่อยๆ ครั้งละตามตีแสน ก็ไม่เห็นมีอะไร ครั้งนี้เห็นจะเป็นเพราะคราวเคราะห์”

พนัสว่า “ผมเสียใจด้วยครับคุณปู่”

“ขอใบอายุลานชาย รุ้งจี้ให้พวกแกเอาไปเข้าบัญชีให้ปู่ก็หมดเรื่อง เฮ้อ-กลุ้มใจโง่ๆ ถ้าไม่ได้คืนก็เท่ากับว่าปู่เสียที่ดินฟรีๆ ครั้งไร”

เสียดียี่มให้เจ้าคุณปัจจุบันก็ฯ

“แต่คุณปู่ก็ยังมีที่ดินอีกเยอะแยะนี้ครับ เพื่อนๆ ผมเขาเรียกคุณปู่ว่าราชาที่ดิน บางคนก็เรียกว่าเศรษฐีสุพรรณฯ”

ท่านเจ้าคุณทำปากจู๋

“อ้ายคนที่เรียกว่าเศรษฐีสุพรรณฯนะทะเล้งมาก อ้า-ปู่จะขึ้นไปพักผ่อนละ ถ้าพ่อๆ ของพวกแกมาบอกให้ขึ้นไปพบปู่ข้างบนนะ”

ศาสตราจารย์ดำรงเอื้อมมือจับแขนเจ้าคุณปัจจุบันก็ฯ

ไว้แล้วพูดยิ้มๆ

“ขอเงินให้ผมใช้สักพันบาทเถอะครับคุณตา”

ท่านเจ้าคุณยั่ววะขึ้นมาทันที

“ขอพันบาท...เงินกูหายไปห้าแสนหยกๆ เลือกลมาขอเงินเดียว-เชกกบาลแตก” พูดจบท่านก็ผละผ่นลุกขึ้นเดินผ่านห้องโถงขึ้นบันไดไปชั้นบน ท่ามกลางเสียงหัวเราะคิกคักของเจ้าหนุ่มรูปหล่อทั้งสี่คน

ในช่วงโมงเดียวกันนั้นเองคณะพรรคสี่สหายกับเจ้าแห้วก็มาถึงบ้าน “พัชรารรณ” โดยรถคาดิลแล็กเก็งซึ่งเจ้าแห้วเป็นผู้ขับ

ในชุดสากลสีเทาอ่อนเหมือนๆ กัน พล นิกร กิมหงวน และศาสตราจารย์ดิเรกได้บุกเข้ามาในห้องนอนของเจ้าคุณปัจจุบันๆ อย่างร้อนรน สี่สหายต่างแฉเห็นท่านเจ้าคุณนั่งหงอยเหงาอยู่บนเตียงนอนของท่านในท่าทางที่บอกว่าเสียตายนครั้งล้าน

“คุณพ่อ” นิกรร้องลั่น “ผมขอแสดงความยินดีด้วยครับ คุณพ่อโชคดีย่างมหาศาล”

ท่านเจ้าคุณมองดูลูกเขยจอมทะเล้นของท่านอย่างเดือดดาล

“โชคดีหรือชั่วयर ฉันทำเงินหายตั้งห้าแสนยังมีหน้ามาแสดงความยินดีกับฉันและบอกกับฉันว่าโชคดี”

นิกรยิ้มให้พ่อตาของเขา

“ก็คนที่คุณพ่อขับรถชนเขาบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย ไม่เรียกว่าโชคดีหรือครับ ถึงอย่างไรก็ดีนี่ก็พอจะรวมซ่อมกันได้ แต่ถ้าเขาตายคุณพ่อก็อาจจะต้องมีฐานะย้ายบ้านไปอยู่ในที่ที่ไม่น่าอยู่อย่างน้อยก็สองสามปี”

ท่านเจ้าคุณยิ้มออกมาได้

“อ้อ แกหมายถึงนายชวดที่วิ่งตัดหน้ารถฉันยังงั้นหรือ”
สี่สหายต่างเดินเข้ามานั่งรวมกันบนโซฟาริมผนังตึก แล้วพลกีกกล่าวถามเจ้าคุณปัจจุบันนี้ๆ อย่างเป็นงานเป็นการ
“ตำรวจเขากำลังสืบหาตัวคนที่ขโมยเงินของคุณอาไปใช่ไหมครับ”

“ใช่ อาเคราะห์ร้ายมากวิ่วยพล ถ้าไม่ได้เงินห้าแสน ค็นอาจงผูกคอตายหรือยิงตัวตายแน่ๆ”

เลียบงวนกล่าวขึ้นด้วยเสียงหัวเราะ

“ทำไมต้องทำอย่างนั้นด้วยล่ะครับ ในเมื่อคุณอา มีเงินตั้งหลายสิบล้าน หายไปเพียงห้าแสน ขนหน้าแข่งคุณอาวิ่งไปเส้นเดียวเท่านั้น”

“พูดยั้งจี้ก็ไม่ถูกอ้ายหงวน อาไม่ได้ร่ำรวยเหมือนแกนี่ไฉน” พูดจบท่านก็พยักหน้าให้นายพลติเรก “แกช่วยตรวจดูทางฤกษ์ยามหน่อยเถอะวะติเรก เงินของพ่อจะได้คืนไหม”

“แล้วกัน” นายพลติเรกร้องลั่น “ผมเป็นหมอรักษาโรค นะครับไม่ใช่หมอดู คุณพ่อควรจะปรึกษากับอ้ายกรมมากกว่า”

พลพูดสนับสนุนทันที

“จริงครับคุณอา อ้ายกรมมันสนใจในเรื่องโหราศาสตร์ และไสยศาสตร์ ครึ่งหนึ่งมันพยากรณ์ว่าคุณแม่จะได้รับ อุบัติเหตุ ท่านก็หกล้มในห้องน้ำขาแพลงเดินไม่ได้ไปตั้ง อาทิตย์”

เจ้าคุณปัจฉินึกๆ เป่ลี่ยนสายตามาที่เขยเล็กของท่าน

“แกพอจะรู้ไหมอ้ายกร เงินของพ่อมีหวังได้คืนไหม”

นิกรยิ้มเล็กน้อย แล้วพูดอย่างเป็นงานเป็นการ

“รู้สึกว่ายากมากครับเพราะระหว่างนี้พระอังคาร กำลังเข้ามาพัวพันกับคุณพ่อ แต่ก็มีหวังที่จะได้คืนเหมือนกัน ถ้าคุณพ่อทำตามคำแนะนำของผม”

ท่านเจ้าคุณลืมหันตาโพล่ง

“ทำยังไงวะ”

“บนหลวงพ่อก้าวสี่ครับ”

เจ้าคุณปัจจนิกฯ ขมวดคิ้วย่น

“หลวงพ่อก้าวไหน”

“ก็พระแก้วมรกตของเราน่ะสิครับ จุฑาบุเทียมนบอกกล่าวท่าน บนตัวเองบวช ๗ วันขอให้ได้เงินห้าแสนคืน ถ้าบนอย่างนี้ผมเชื่อว่าต้องได้เงินคืนแน่ๆ ใครบนบวชตัวเอง หลวงพ่อก่อนช่วยให้ได้รับความสำเร็จผลทุกอย่างแหละครับ”

พลพุดเสริมขึ้นด้วยใบหน้าน้ำยิ้มแย้ม

“ผมก็ได้ยินมาอย่างนี้เหมือนกันครับคุณอา ข้าวของหายหรือเป็นถ้อยร้อยความถำบนหลวงพ่อก้าวบวชตัวเอง ก็ได้ผลเสมอ”

เจ้าคุณปัจจนิกฯ ยิ้มออกมาได้

“จันเระอะ เอ-เข้าที่ไวย บนก็บน ถ้าหลวงพ่อก่อน ช่วยให้อาได้เงินคืนอาจะบวชแก้บนสัก ๗ วัน”

อาเล็กกล่าวถามทันที

“บวชเป็นพระหรือเป็นเณรครับ”

ท่านเจ้าคุณสะอึกโฮย

“บวชเป็นพระไวย แก่จนปานนี้แล้วจะให้อาบวชเณรอีกหรือ” แล้วท่านก็หันมายิ้มให้นิกร “พ่ออดข้าวเย็น เห็นจะแย่น้อยเพราะอายุมากแล้ว บนบวชเป็นตาเถนไม่ได้

หรืออ้ายกร”

“อ้าว” นิกรอุทานออกมาดังๆ “มาถามอะไรผมล่ะครับ เรื่องนี้ต้องแล้วแต่หลวงพ่อ เท่าที่ผมรู้มาก็เห็นแต่เขาบน บวชเป็นพระทั้งนั้นไม่เห็นมีใครบนบวชเป็นตาเถนสักราย”

“ถ้ายังงั้นพ่อก็จะบนบวชเป็นพระบวชที่วัดธาตุทองนี้แหละ และถ้าหากว่าพ่อได้รับความสุขสบายใจ พ่ออาจจะบวชตลอดชีวิตก็ได้”

เสียงงวนกกล่าวขึ้นอย่างเป็นการเป็นการ

“ผมช่วยเต็มทีครับคุณอา ค่าใช้จ่ายในการบวชของคุณอาผมออกเงินให้เองทำบุญเลี้ยงพระทั้งวัด เรื่องเครื่อง ขบฉันผมจะสั่งทางโรงแรมของเราให้ส่งไปให้คุณอาวันละสามเวลาไม่ให้ขาด”

เจ้าคุณป๋านึกๆ ทำหน้าขบถ

“สองเวลาไว้ไม่ใช่สาม”

“ก็มือเย็นสำหรับลูกศิษย์ยังงั้นล่ะครับ”

ท่านเจ้าคุณลุกขึ้นยืน

“บวชเสียอีกทีก็ดีเหมือนกัน”

“ดีครับ” นิกรพูดยิ้มๆ “คุณพ่อบวชก็ไม่ต้องเสียเวลา โกงหัว เพียงแต่โกงหนดโกงคิวออกก็ใช้ได้”

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
 นำไปก่อตั้งกองทุน ป. อินทปาลิต
 เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
 และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
 ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
 ของนางปราณี อินทปาลิต ผู้เป็นภรรยา
 และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
 ตราบจนวาระสุดท้ายของชีวิตผู้เขียน

